

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114011288
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8114011288.8

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. F. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/121/2014 zo dňa 29.06.2021.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/121/2014 zo dňa 29.06.2021 bol obžalovaný D. F. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako obvinený a stíhaný vo veciach pod ČVS: PPZ-186/NKA-FP-VY-2012 a ČVS: PPZ-416/NKA-FP-VY-2013 pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), c) Trestného zákona, za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona, vystupujúc spolu s U.. P. F. svojim obhajcom, dňa 19. novembra 2013 asi o 18.00 hod. telefonicky kontaktovali X. X., sestru U.. P. I., ktorý je spoluobvinený vo veci pod pôvodným ČVS: PPZ-203/BOK-VY-2011, že spolu stoja pred bránou jej reštaurácie v Pečovskej Novej Vsi, okr. Sabinov, a chcú sa s ňou stretnúť. Následne sa so X. X. obaja v tej reštaurácii stretli a pri rozhovore s ňou D. F. od nej žiadal, aby pri najbližšej návšteve svojho brata P. v ÚVV Prešov tomuto odkázala, aby sa k ničomu nepriznával, lebo je v tom veľa ľudí, a aby odkázala bratovmu obhajcovi U.. X. H., aby tento obhajca viac spolupracoval s U.. F. a aby ho podrobne informoval o konaní P. I. vo všetkých trestných veciach, kde ho zastupuje a ak to nebude chcieť, že bratovi ponúknu niekoho iného, ktorý by s nimi viac spolupracoval, čím takto mal vplývať na U.. P. I. a cez neho aj na jeho obhajcu U.. X. H. za účelom zmeny jeho výpovede podľa predstáv D. F. a U.. P. F.,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení, ktoré vzal späť písomným podaním došlým súdu dňa 20.09.2021 a o ňom bolo rozhodnuté samostatne 18.01.2022.

Dňa 30.06.2021 podal odvolanie obžalovaný proti dôvodu oslobodenia podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania obhajcom obžalovaný poukázal na to, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že skutok kladený mu za vinu sa stal, avšak tento nie je trestným činom, pričom zrekapituloval dôvody rozhodnutia. Aj napriek tomu, že súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho poslednom

zrušujúcom uznesení, je toho názoru, že skutok, pre ktorý je stíhaný, sa nestal a teda, že má byť oslobodený spod obžaloby podľa

§ 285 písm. a) Tr. poriadku. Opis skutku tak, ako je uvedený v obžalobe prokurátora a napokon aj v oslobodzujúcom rozsudku okresného súdu, v jeho podstatných častiach nezodpovedá tomu, ako vypovedali svedkyne X. a Q.. Výpovede týchto svedkýň ohľadom skutočností, čo mal obžalovaný povedať svedkyňi X., sa v zásadných rysoch líšia, až si odporujú. Svedkyňa Q. o okolnostiach stretnutia s obžalovaným vypovedala inak ako svedkyňa X.. Výpoveď U.. I. sa už absolútne nezhoduje s výpoveďami svedkýň X. a Q.. Tento svedok vypovedal o skutočnostiach, ktoré svedkyne pri svojom výsluchu ani len nespomenuli. Jednotlivé odlišnosti vo výpovediach týchto svedkov a podstatné skutočnosti boli súčasťou už aj predošlého odôvodnenia odvolania z 18.02.2019 proti rozsudku z 08.11.2018 v tejto veci, pričom na nich v celom rozsahu poukazuje a zotráva. Podstatná časť konania, ktoré sa mu kladie za vinu, je uvedená v časti skutkovej vety „D. F. od nej (X. X.) žiadal, aby pri návšteve svojho brata P. v ÚVV Prešov tomuto odkázala, aby sa k ničomu nepriznával, lebo je v tom veľa ľudí, a aby odkázala bratovmu obhajcovi U.. X. H., aby tento obhajca viac spolupracoval s U.. F. a aby ho podrobne informoval o konaní P. I. vo všetkých trestných veciach, kde ho zastupuje, a ak to nebude chcieť, že bratovi ponúknú niekoho iného, ktorý by s ním spolupracoval, čím takto mal vplyvať na U.. P. I. a cez neho na jeho obhajcu U.. X. H. za účelom zmeny jeho výpovede podľa predstáv D. F. a U.. P. F.“. Svedkyňa X. X. (priamy svedok stretnutia s obžalovaným) pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní okrem iných skutočností uviedla, že „na to sa pán F. pýtal, či chodia za bratom do väznice a povedal, aby ho pozdravili a aby nič nerozprával; bratovi nevravela, že by nebolo dobré, aby spolupracoval v trestnom konaní, lebo si nevie predstaviť, akí ľudia za tým stoja“ a tiež to, že „si nespomína na presné slová, čo jej povedali, aby odkázala U.. H., ani kto jej to vravel“. Túto časť výpovede svedkyne X., ktorou došlo z jej strany k popretiu vyššie citovanej časti skutkovej vety uvedenej v obžalobe, považuje za zásadnú, pretože nekorešponduje s opisom skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Nemožno súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že výpoveď svedkyne X. je v plnom rozsahu podporovaná výpoveďou svedkyne K. Q.. Svedkyňa K. Q. vypovedala o niektorých podstatných okolnostiach stretnutia obžalovaného so svedkyňou X. paradoxne podrobnejšie a inak, ako samotná S. X.. Pokiaľ svedkyňa X. uviedla, že obžalovaný sa jej pýtal na to, ako sú spokojní s obhajcom jej brata P., U.. H., svedkyňa Q. už vypovedala, že svedkyňa X. jej mala uviesť, že obžalovaný sa S. X. pýtal, či neuvažujú o výmene obhajcu jej brata, U.. H.. To isté platí o jeho údajnej požiadavke, ktorú mal podľa výpovede svedkyne Q. uviesť X. „aby nevypovedal (U.. P. I.), lebo je v tom veľa ľudí“, pričom S. X. vypovedala o stretnutí s ním tak, že jej mal povedať „aby (U.. I.) nič nerozprával. Výpoveď svedka U.. I. sa v jej najpodstatnejších častiach už vôbec nezhoduje s výpoveďami svedkýň X. a Q., tento zjavne účelovo vypovedal aj o skutočnostiach, ktoré svedkyne vo svojich výpovediach ani len nespomenuli (údajné sledovanie jeho rodiny obžalovaným, obavy jeho sestry a družky o život, zdravie a majetok, konanie obžalovaného, ktorým deklaroval, že vie, kde býva jeho rodina pod.). Je toho názoru, že svedok U.. I. takto vypovedal podľa inštrukcií OČTK s cieľom dosiahnuť väzobné stíhanie obžalovaného v inej trestnej veci, k čomu s prispením jeho výpovede napokon aj došlo. Poukázal aj na nelogickosť jeho údajnej požiadavky, o ktorej sa mal zmieniť svedkyňi X. a ktorá mala smerovať k obhajcovi U.. I., U.. S., H., a to aby tento viac spolupracoval s obhajcom obžalovaného U.. M. F., aby ho podrobne informoval o konaní U.. I. v jeho trestných veciach. V tom čase ho U.. M. F. obhajoval v jeho trestných veciach vrátane tých, kde figuroval aj U.. I. a teda mal neobmedzený prístup do vyšetrovacích spisov týkajúcich sa U.. I. a možnosť zúčastniť sa všetkých úkonov trestného konania, čo aj náležite realizoval Preto nemal žiadny rozumný dôvod také niečo od svedkyne X. a od U.. S. H. žiadať a to absolútne popiera. V ďalšom poukázal na závery znaleckého dokazovania z odboru psychológie týkajúce sa posúdenia osobnosti svedka U.. I. v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/118/2011, z ktorých okrem iného plynie i to, že „poškodený (rozumej U.. I.) sa správa účelovo, je schopný vyprodukovať účelovú výpoveď s vysokým lži skóre“. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu a výsledky vykonaného dokazovania, najmä podstatné a zásadné rozpory medzi výpoveďami svedkyne X. a svedkyne Q. a týchto svedkýň a svedka U.. I., nevierohodnosť výpovede svedka U.. I. a obsah jeho výpovede, ktorá vo svojich podstatných častiach nekorešponduje so žiadnym iným dôkazným prostriedkom, je toho názoru, že neboli v tomto konaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané okolnosti skutku uvedené v skutkovej vete obžaloby. Na základe týchto skutočností súd nemal dospieť k záveru, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, hoci tento nie je trestným činom, ale mal uzavrieť, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, a teda mal ho oslobodiť podľa § 285 písm. a) Tr. zákona. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ mohol podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal správnosť postupu konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku a zistil, že vo veci bol v ostatnom prípade opakovane napadnutý rozsudok zrušený na podklade odvolania podaného obžalovaným v jeho prospech, ale i podaným v jeho neprospech prokurátorom iba z dôvodu jeho nejasného a nepresvedčivého odôvodnenia. Predtým konajúcemu súdu neboli vytýkané žiadne procesné pochybenia, ktoré by mali podstatný vplyv na rozhodnutie, a od ostatného odvolacieho konania konajúci súd už iba vykonal hlavné pojednávanie predovšetkým za účelom opätovného rozhodnutia pri splnení zákonom stanovených podmienok.

Konajúci súd svoje skutkové zistenia o tom, že sa skutok stal, opieral o výsledky procesu dokazovania, pričom jasne a zrozumiteľne opätovne poukázal na skutočnosti, ktoré boli podkladom jeho záveru. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že vychádzal z výpovede svedkyne X., ktorá obžalovaného usvedčuje z toho, že vyvolal s ňou stretnutie, na ktorom okrem iného menovanej svedkyňi povedal, aby odkázala jej bratovi M. I., že ho pozdravuje pán F. a odkazuje mu, aby nevypovedal. Táto výpoveď je podľa názoru konajúceho súdu podporovaná výpoveďou svedkyne Q., družky svedka M. I., ktorej svedkyňa X. povedala o návšteve obžalovaného a aj o obsahu ich rozhovoru. Odkaz obžalovaného svedkyne odovzdali M. I. pri návšteve vo väznici, čo svedok M. I. potvrdil. Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo ustáliť presné slová, ktoré mal obžalovaný svedkyňi povedať počas ich stretnutia, z obsahu dokazovania je však nepochybné, že ich zmyslom bolo, aby M. I. nevypovedal v ich spoločnej veci.

Uvedené konanie prvostupňový súd neposúdil ako obžalobou žalovaný trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože intenzita konania obžalovaného nenasvedčovala tomu, že by obžalovaný mal rušivým zásahom hatiť, kaziť, ničiť, či znemožňovať účasť svedka M. I. na úkonoch prebiehajúcich v trestnom konaní.

So skutkovým stavom, ako ho uzavrel konajúci súd, sa odvolací súd stotožnil a nemení nič na svojich už aj predtým vyslovených úvahách, že bolo dokázané stretnutie medzi obžalovaným a svedkyňou S. X. iniciované práve zo strany obžalovaného, na ktorom okrem iného obžalovaný požiadal svedkyňu, aby odkázala jej bratovi U.. M. I. na návšteve vo väznici, aby nič nerozprával. Tento verbálny prejav obžalovaného so zreteľom na vtedy prebiehajúce trestné konanie pod ČVS: PPZ-416/NKA-FP-VY-2013, resp. ČVS: PPZ-203/BOK-VY-2011 bolo vyhodnotené ako snaha obžalovaného ovplyvniť svedka U.. M. I. nevypovedať, čo má svoj logický základ, keďže vo veci išlo o objasňovanie závažnej ekonomickej trestnej činnosti - obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), c) Tr. zákona, zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zákona a zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zákona. Odvolací súd ku kauze zadržovania výrobných strojov uvádza, že táto v trestnoprávnej rovine bola právoplatne vyriešená v roku 2012, čo vyplýva z rozhodnutia vyšetrovateľa pod ČVS: ORP-557/OEK.MI-2011, ktorým bolo dňa 19.12.2012 zastavené trestné stíhanie s nadobudnutím jeho právoplatnosti dňa 15.01.2013. Je síce faktom, že na Okresnom súde Michalovce sa viedlo od 22.02.2011 konanie, predmetom sporu ktorého bolo vydanie vecí (rozumej výrobné stroje, ktoré mal uložené U.. M. I. u obž. L. F.), avšak procesný súd vydal dňa 20.04.2011 predbežné opatrenie o zákaze nakladať s hnutelnými vecami, preto je nelogickým, aby po uplynutí roka a pol od vydania tohto predbežného opatrenia obžalovaný potreboval od svedka U.. M. I. zodpovedať, čo má s výrobnými strojmi robiť. Práve toto zistenie spochybňuje obhajobu obžalovaného, že stretnutie vyvolal ohľadne výrobných strojov, do takej miery, že jej nemožno uveriť.

Možno uznať námietku odvolateľa pri hodnotení dôkazov v tom smere, že svedkyne S. X. a K. Q. nevypovedali v úplnej zhode k odkazu svedkovi M. I., pretože svedkyňa S. X. tvrdila, aby (U.. M. I.) nič nerozprával, pričom svedkyňa K. Q. odkaz prezentovala tak, aby (U.. M. I.) nič nevypovedal.

V súvislosti s hodnotením týchto dvoch výpovedí je potrebné dať do pozornosti to, že svedkyňa S. X. bola priamou účastníčkou rozhovoru s obžalovaným a teda mala priamy poznatok o vyjadrení obžalovaného,

na rozdiel od svedkyne K. Q., ktorej sa svedkyňa S. X. zdôverila o stretnutí s obžalovaným a s obsahom rozhovoru z neho, v dôsledku čoho svedkyňa K. Q. už mohla vyjadrenia modifikovať, preto sú rozdielne. Podstatným ale je, že k stretnutiu došlo, čo nepopieral ani obžalovaný, a jeho dôležitosť spočívala nielen v odkaze pre obhajcu svedka U.. M. I., ale i v odkaze pre svedka U.. M. I., aby nerozprával vo veci, ktoré konanie poukazuje na snahu ovplyvňovania korigovať výpoveď tohto svedka. Vychádzajúc aj z týchto úvah odvolací súd uzavrel, že iné hodnotenie dokazovania obžalovaným nemá svoje opodstatnenie.

Hodnotenie výpovede svedka M. I. obžalovaným len z pohľadu záveru znaleckého posudku podaného klinickým psychológom o zistení vysokého lži skóre v inej jeho trestnej veci nemôže spochybníť hodnovernosť výpovedí svedkyň S. X., s ktorou bol obžalovaný v osobnom kontakte, a K. Q., ktorá bola informovaná o obsahu tohto stretnutia práve svedkyňou S. X.. Obe svedkyne totiž vypovedali nezávisle od obžalovaného, ktorý v tej dobe vykonával väzbu v inej trestnej veci, vypovedali k podstate konania obžalovaného, ktoré mu je kladené za vinu, obdobne a bez zásadných rozporov, za ktoré nemožno považovať použitie iných gramatických výrazových prostriedkov - slová nerozprával a nevypovedal.

Za daného stavu skutkové zistenia ustálené konajúcim súdom považoval odvolací súd za vecne správne.

Vecne správnym je aj záver konajúceho súdu o tom, že konanie obžalovaného nenapĺňa znaky trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Konajúci súd nevzhliadol v konaní obžalovaného „žiadal od X. X., aby pri najbližšej návšteve svojho brata P. tomuto odkázala, aby nič nerozprával, lebo je v tom veľa ľudí, a aby odkázala bratovmu obhajcovi U.. S. H., aby tento obhajca viac spolupracoval s U.. F. a aby ho podrobne informoval o konaní M. I. vo všetkých jeho trestných veciach, kde ho zastupuje...“ zákonný znak žalovaného zločinu marenia spravodlivosti „maril prítomnosti alebo výpovedi svedka“ práve pre intenzitu konania, ktorá nebola spôsobilá vyvolať následok predpokladaný v skutkovej podstate trestného činu marenia spravodlivosti. Intenzita jednaní obžalovaného nenasvedčovala tomu, aby obžalovaný mal rušivým zásahom hatiť, kaziť, ničiť alebo znemožňovať účasť svedka na úkonoch prebiehajúcich v trestnom konaní.

Páchateľ zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zákona naplní znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu vtedy, ak v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, účastníka súdneho konania, alebo ich zástupcov v konaní, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa.

Slovo „brániť“ významovo znamená nielen chrániť svoje záujmy, ale má aj iný gramatický význam, ktorý je z hľadiska posudzovania zločinu marenia spravodlivosti dôležitým, ako „prekážať, nedovoľovať, znemožniť uskutočnenie niečoho“. Inak povedané, pri posúdení konania páchatel'a ako zákonného znaku „brániť“ sa vyžaduje jeho aktívne konanie smerujúce k tomu, aby strana trestného konania sa nezúčastnila úkonu alebo aby na úkone nevypovedala.

Slovo „marit“ významovo zasa znamená rušivým zásahom hatiť, kaziť, ničiť, či znemožňovať. Aj v tomto prípade ide o aktívnu účasť páchatel'a, ktorou chce dosiahnuť, aby strana v konaní sa buď nezúčastnila na úkone alebo pri takomto úkone, pokiaľ bola predvolaná k výsluchu, na ňom nevypovedala. Ide o konanie, ktoré v sebe nezahŕňa násilie, ale jeho cieľom je ovplyvniť výsledok trestného konania (súdne konanie) zásahom do procesu poskytovania svedectva alebo poskytovania dôkazov.

Ako to vyplýva z procesu dokazovania, obžalovaný po vyvolaní stretnutia nechal odkaz spoluobvinenému U.. M. I. prostredníctvom svedkyne S. X., aby vo veci nerozprával, čo je aktívnym konaním, keďže sám vyvolal stretnutie so svedkyňou S. X.. Takýto jednoduchý odkaz nenapĺňa ale zákonný znak „marí výpovedi“ alebo „bráni výpovedi“. Aby konanie obžalovaného naplnilo uvedené zákonné znaky trestného činu, odkaz by musel obsahovať také informácie, ktoré by mohli byť spôsobilé vyvolať u osoby, ktorej je odkaz adresovaný, zmenu jej pôvodného rozhodnutia vo veci vypovedať. Na uvedené poukazuje odvolací súd preto, lebo zmyslom tohto trestného činu marenia spravodlivosti je postihnúť úmyselné konania, ktoré bránia výkonu spravodlivosti.

Obdobne možno posúdiť aj verbálny prejav súvisiaci s obhajcom U.. M. I., pretože tento neobsahuje žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usúdiť, že sa ním marí alebo bráni obhajcovi v účasti na trestnom konaní. Je totiž na rozhodnutí obvineného, či vôbec a koho si zvolí za obhajcu.

Z doposiaľ rozvedeného odvolací súd uzavrel, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný, avšak tento nenapĺňa znaky trestného činu marenia spravodlivosti.

Obžalovaný namietal záver, že skutok sa stal. Pri posúdení dôvodnosti tejto námietky odvolací súd vychádzal z totožnosti skutku. Totožnosť skutku je totiž zachovaná, ak je zachované konanie alebo následok alebo je zachovaná časť konania alebo časť následku (primerane Rt 33/1974, NS SR 1TdoV 19/2011).

V posudzovanom prípade bolo dokazovaním preukázané, že k stretnutiu medzi obžalovaným a svedkyňou S. X. došlo, na ktorom obžalovaný menovanú požiadal, aby svojmu bratovi U. M. I. odkázala, aby vo veci nič nehovoril resp. nerozprával, a aby obhajca jej brata viac spolupracoval s jeho obhajcom. Tento priebeh skutkového deja je totožný minimálne so skutkovými tvrdeniami v obžalobe, že dňa 19.11.2013 obžalovaný telefonicky kontaktoval svedkyňu S. X., stretol sa s ňou v Pečovskej Novej Vsi v reštaurácii a žiadal od nej, aby svojmu bratovi P. odkázala, a aby odkázala bratovmu obhajcovi, aby viac spolupracoval s U. F., ktorý je jeho obhajca. Obsah odkazu pre U. I. uvedený v obžalobe „aby sa k ničomu nepriznával“ je iný, ako obsah odkazu tvrdený svedkyňou S. X. „aby nič nerozprával (nehovoril)“. Existencia iba tejto odchýlky v skutkových zisteniach ustálených konajúcim súdom oproti obžalobe nemôže zakladať záver, že skutok sa nestal. Totožnosť skutku bola zachovaná, a preto záver konajúceho súdu, že skutok sa stal, zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. Námietka obžalovaného je tak nedôvodná.

S poukázaním na uvedené zistenia a z nich plynúce úvahy odvolací súd uzavrel, že postup konajúceho súdu, ak obžalovaného oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, zodpovedá zákonu, a preto odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.